

Veders, Jens
I u. 3 Febr. 1900

Kære Hr. Benjamin Pedersen,

efter at have talt med Dem i Odense does
stads Ad. Joseph: P., men jeg som som, at nu var det
for sent. Jeg ved jo, at det gik i for sent hos Dem,
og på en måde er det måske hæbeligt og hæbløst af mig,
når jeg spør Dem, om der alligevel ikke skulde kunne
kræves en lille plads, en ganske lille, for mig ind på
Jens hårdt belastede budget. Det er desværre bittert
alene, når jeg bygger om en plads - som Statistikkormand
da jeg har fået så mange mistet, at jeg foretrak
at gå næsten på måde hos Dem fremfor at lade mig
byrde vider herrens - ja jeg vil ikke Savalberse -
brøden.

Tak end venligt over dette, og send mig snarest
et svar. Jeg taber held modet ved tanken om, hvad
dette kan forårsage af afslay i ens dygt sammen-
spænd menneskeverdighed,

Stils Jens frie meget, og er glædes
erbødigt heyring

Jens Pedersen